

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 5. De Contritione ex Cæli & inferni æstimatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

quotidie oblitus sum te Patrem meum : irrisi te Dominum
Eucharistie meum, contempsi te Deum meum: sed Bonitas tua
profuse misit frenum in effrene os meum: Et diro spectaculo
exhausta amara Passionis tuæ effodit immite pectus meum. Sto
at peccata itaque ante Te confusus, Et pudore plenus: quia In-
carnationis, Et Passionis, Et Crucis, Et Mortis
tuæ humilitas, atque Charitas, pudor meus est. Pu-
de, o in det: ab pudet, sceleribus meis deduxisse ad Crucis,
Mortem, Incarnatum pro me DEUM: sed super
omnia pudet perseverare in peccatis: Et renovare
iniquitates, Et ingratum inveniri tantæ Charitati,
Incarnati DEI. Quis infernus puniat satis Animam
talem: quæ Incarnatum, Passum, Crucifixum, Mor-
tuum, pro suis peccatis expiandis, pro salute suâ
aternâ acquirendâ videns Filium, unigenitum DEI,
Ipsæ audeat tamen, Et pergat contemnere pretium san-
guinis, Et mortis, pro se impensum ab unigenito Fi-
lio DEI, Et c.

EXERCITIUM V.

De Contritione ex Cæli, Et Inferni esti-
matione.

1. **S**Tatue te in Cæli, & coram omni cælestium
Hierarchiarum ordine, gloriâ, Societa-
te, Beatitudine: & quamvis neque oculus vidit,
neque auris audivit, nec in Cor hominis ullius
ascendit, illa felicitatis, bonorumque omnium
redundantia, quam præparavit DEUS diligenti-
bus se: tu tamen quantum prævaldes æstima, &
appretia, & appete illam tibi: sciens te quoque
ad possessionem & fruitionem illius à Deo con-
ditum esse.

V. P. Druzb. Op. V.

Iâ

e. Est

Druzb.
Iâ
e. Est
II
V

2. Est Beatitudo cælestis sita in hoc; quod Creatura rationalis, Angelus, sive Homo, Deus sicuti est, clarè videat, possideat, teneat, hereditet, fruatur illo, gaudeat de illo: beatificetur & incessabiliter, inexplebiliterque amet illum atque illo Beatus sit in æternum.

3. Hoc illud est gaudium Domini, in quo Deus servos bonos, & fideles, intrare jubet, & facit. Hæc illa multa, copiosa supereffluens magna nimis merces quam semetipsum futurum daturumque Sanctis suis promittit, & exhibet Deus. Huic accedit Visio DEI Hominis JESU Christi: itemque Pretiosissimæ Dei Matris, & omnium Angelorum, Hominumque æterna Societas.

4. Hoc Bonum, quod est Summum omnium Bonorum Bonum: amittit Homo per peccatum: reddens se illius incapax, ac profusus quantum ex se, & ex suâ voluntariâ malitiâ, indignum in æternum.

5. Quomodo enim dignus sit Deo aliquando, qui contempsit Deum? quomodo possidet Deum, qui abjecit Deum? quomodo videat intuitivè Deum, qui totum Intellectum seu Oculum mentis avertit à Deo? quomodo fruatur Deo, & gaudeat beatitudine, qui elegit, & dilexit maledictionem? quomodo sit cum Christo Salvatore suo, qui se ipsum postposuit diabolo? quomodo perveniat ad Vitam æternam, qui sibi ultrò adscivit Mortem æternam? quomodo Dei Matris, & Sanctorum Societate gaudeat, qui servitutem, & societatem dæmonum omnium illis præposuit?

6. Justè ergo peccator privatur omni Cælesti

si bono
fernali m
vatur cæ
vendit
nitus De
ctione de
finitâ inj
etiam no
infinità p
7. O
te infinit
cordis da
num, de
præsertim
te subiisse
temptation
& solam
æternitate
8. E
sicut satis
ctione, e
sinequit
9. Vi
peccatori
que æterr
quoque p
divit, nec
paravit ju
bus se.
tio justa,
que illoru
Perfection
voluntati

si bono, qui iniquè sese spontè devovit omni Infernali malo. Juste etiam in Æternum Bonis privatur cælestibus, qui se in æternum objecit, & vendidit malis, & ardoribus sempiternis. Infinitus Deus, tam in se, quàm in omni suâ Perfectione despectus, & læsus, non potuit nisi infinitâ injuriâ, & contumeliâ affici: ac propter ea etiam non potuit, neque potest, peccator nisi infinitâ punitione, & perditione castigari.

7. O peccator! nonnè plusquam dignum est, te infinitâ quadam contritione, pœnitentiâque cordis damnum tuum tam magnum, tam æternum, deflere, dolere, compensandum conari: præsertim ideo: quia istud ipsum damnum sponte subiisse, in maximam vergat injuriam, contemptionemque Dei: quam ipsam etiam unam & solam, si esset talis, nullæ possunt exsolvere æternitates pœnarum inferni.

8. Et amissio quidem Beatitudinis cælestis sicut satis æstimari nequit, ita condignâ satisfactione, extrâ Dei misericordiam, & Merita Christi nequit etiam compensari.

9. Vide jam & expende inferni mala: quæ peccatori ex omni rigore Justitiæ, inferri, infligique æternaliter debent, De illis certè meritò dici quoque potest. Nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in Cor hominis ascenderunt, quæ præparavit justus Deus odientibus, & contemnentibus se. Nihil enim Infernus est, nisi Vindicta justa, contemptuum, injuriarum, abusuumque illorum omnium, quos Deus in se, & in suis Perfectionibus, atque beneficiis, ac legibus, voluntatibusque, à peccatore toties pertulit,

DRUR
ICKI
1301
II
V

quoties ille peccatore toties pertulit, quoties ille peccavit.

10. Itaque per inferni pœnas, de peccatore ulciscitur se Deus quantus est. Ulciscitur Dignitas Dei quanta est. Sapientia Dei quanta est. Omnipotentia Dei, quanta est. Sanctitas Dei quanta est. Misericordia, Caritas, Bonitas Dei, quanta est. Justitia Dei quanta est. Aeternitas, Immensitasque Dei quanta est, Vita, Veritas, Beatitudoque Dei quanta quanta est. Cum hæc, omniaque alia in Deo infinita, immensa, æterna sint; Deusque ipse sint; Nulla pœnarum magnitudinibus, intensiõibus, extensionibus, multitudinibus, æternitatibusque digne castigari possunt. Maximè cum sint in subiecto (putâ homine, aut Creaturâ) exiguo, misero, vilissimo: tantò enim homo peccans vilior, tantò Dei qui summus est, offensa enormior: tantò etiam castigatio debet juste esse acerbior: ita ut sit exæquatio indignitatis quæ est in peccatore, dignitatis quæ est in Deo: iniuria Deo irrogatâ à peccatore, & supplicii inflicti per Dei justitiam peccatori. Adeo ut attento rigore justitiæ, tam omnibus simul, quàm singulis paratim peccatis, debiti sint infiniti inferni, finitæque pœnæ numero, intensiõne, extensione, æternitate. Sed quia hoc fieri non potest Creaturâ propter infirmitatem, in Deo propter bonitatem: ideo Deus, peccatori infinitos pœnas, & infinitas inferorum pœnas, alioquin debitas, remittit: & infra condignum, ac debitum, omnem peccatorum castigat.

11. At hoc nihilominus non obstante; *Isaia 33. 14. tabis infelix peccator in igne iræ Dei devoratus*

in ardoribus, furoribus ejus sempiternis: tam malus eris, quàm bonus est Deus: tam odiet te Deus, quàm sibi amabilis est, & se amat Deus: tamen eris Deo vilis & contemptus, quàm sibi & dignus & pretiosus Deus: tam eris iniquus, impius, reprobus, stultus, exosus, perversus, infelix, maledictus: quàm æquus, justus, rectus, sapiens, amabilis, felix, beatus, benedictus Deus: talem mortem, perditionemque perferes omni malo consummatus, qualem vitam vivit Deus æternam, omni bono, beatitudine completam. Et quis hæc satis expendat?

12. Totus Deus vacabit ad pœnas tuas ô peccator: & vacabit cum totâ capacitatem immensæ Essentiæ, Perfectionisque suæ: & vacabit per omnem æternitatem suam: usque ad inferni novissimam: usquedum compleat, inebrietque sagittas furoris justissimi sui in te. Computa, vires tuas peccator, num poteris sustinere irruentes super te Montes Vindictæ Dei? Deut. 32. 22.
Deut. 32. 42.

13. Cogita, ô peccator: quid tandem mali tibi erit, quando Deus cum omni sapientiâ, potentia, providentiâ, justitiâ, etiam cum Bonitate, ac Misericordiâ, ac æternitate, immensitateque suâ, ad hoc solum circa te occupabitur, & laborabit, ut puniat te? Ah! quàm Sapientes erunt illæ pœnæ, quàm potentes, quàm veræ, quàm justæ, quàm acutæ, quàm immensæ, quàm æternæ! quas ipsa Sapientia, Omnipotentia, Veritas, Justitia, Bonitas, Immensitas, Æternitas, assignabunt, infligent, exigent, mentientur, servabunt! per quas ipsa se Charitas, ipsa pietas, ipsa clementia, ipsa misericordia, contempta, conculcataque à peccatore, ulciscetur,

DRUR
ICKI
11301
II
V

& vindicabit de peccatore: tantum, quantum
 facta est, tantum quantum quævis carum immet
 in suâ Dignitate est.

14. Ex his ô peccator cognosce, conclus
 fueritne, sitne etiam deinceps consultum, & co
 dignum, te peccasse, ut peccare in Deum, & pe
 cato, peccandoque, totum hunc, quantusque
 tus est, tibi lucrari infernum.

P R A X I S.

Domine, Tu es Celi pro justis: Inferni pro impi
 fabricator. Tu à constitutione mundi, bene
 Etis tuis Regnum possidendum assignasti: repro
 autem atque maledictis, operariis iniquitatis, igne
 eternum, cum diabolo, & angelis ejus preparasti.
 Ego vero me, & ab justis, ac benedictis tuis segreg
 vi: & inter maledictorum gregem scelestâ volunta
 te meâ connumeravi. Tantum enim in Te totum
 quantusquantus es Deus, peccavi, ut nihil penit
 mihi reliquerim spei, vel auxilii, unde vel ab Infe
 no erui, vel Cælo adseri possim. Irata, est, & inf
 mihi, merito meo pessimo, tota Deitas tua: irata
 Sanctitas, irata Sapientia, irata Omnipotentia, ir
 Bonitas, Charitas Misericordia tua, irata est Je
 stitia, Rectitudo, Veritas, Dignitas, Voluntas tua
 totus Domine Tu Pater, Verbum, Spiritus Sanctus
 iratus es mihi, quia ego totus injuriosus, contem
 ptor, exosus, rebellis, impius tibi. Heu me Domi
 ne quid faciam? Non est auxilium, non est effugium
 mihi in me, nec in ullâ penitus Creaturâ. Ad Te
 lum Domine, respicit spiritus anima meâ, sed
 hinc repellit me conscientia infinitorum peccatorum
 quæ commisi non solum totâ Vitâ meâ, verum etiam
 totâ substantiâ meâ: commisi autem in Te, & sum

in omnem plenitudinem immensarum Perfectionum Substantiæ tuæ. Peccavi tibi o Trinitas Unitasque DEUS: peccavi tibi o Charitas, o Misericordia, o Pietas: peccavi tibi o Veritas, o Sapientia, o Potentia: peccavi tibi o Dignitas, o Gloria, o Æternitas: peccavi in totum te o Deus, in te o Deus meus: in te o Deus Dominus, Pater, Judex meus. Quo igitur convertam me, sic exclusus a te? Curam nihilominus ad Te: § tibi ecce nunc supplex, gemens, dolens, tremens, adrepo, § advolvor Domine, deprecorque Deitatem tuam: deprecor Bonitatem, deprecor Charitatem, deprecor Misericordiam, deprecor Potentiam, Justitiamque tuam. Deprecor autem Te totus ego, toto me: deprecor toto Corpore, § omnibus partibus ejus, totâ Animâ, § omnibus potentiis ejus: tota persona, § omnibus actionibus, ac passionibus ejus: deprecor § omnibus sensibus meis tam internis quàm externis: deprecor totalatitudine, § capacitate mea: deprecor omnibus atomis meis, § momentis, durationis meæ. Sicut peccavi omnibus his, ita plango, § doleo: § detestor, § retracto, § erubesco, § deprecor etiam omnibus his: totam plenitudinem Divinitatis tuæ. Non deprecor Domine amissionem Cæli, non deprecor supplicium inferni: sed deprecor offensam tuam, nec arde-
 dere metuo, sed peccasse doleo: nec me contristat damnum meum, sed afficit, affligitque injuria tua, § iniquitas mea. Caream licet in æternum celo; ardeam licet in igne æterno: levius hoc mihi, quàm unica offensa tua, quàm quævis ira tua Domine. Averte solùm faciem tuam à peccatis meis, § iniquitates meas omnes dele, § redde mihi letitiam salutaris tui: atque ista sufficit consolatio Animæ meæ.

DRUR
 CK
 CIB
 II
 V

